Lietas arhīva Nr. CA-0408-23/5
ECLI:LV:RAT:2023:0228.C30782616.11.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023. gada 28. februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ligita Gavare,
tiesnese Ilze Celmiņa un tiesnese Inese Strelča,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/, /pers. C/ un SIA "/Nosaukums A/" par dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 13. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja/pers. A/ un /pers. D/ cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/, /pers. C/ un SIA "/Nosaukums A/" par dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Pamatojoties Dzīvokļu īpašnieku likuma 16. panta ceturto daļu, prasītāji lūdz:

1) atzīt par spēkā neesošu strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. jūnija balsošanas (aptaujas) protokolā iekļauto lēmumu pieņemt un apstiprināt Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktiskos ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu;

2) atzīt par spēkā neesošu strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. jūnija balsošanas (aptaujas) protokolā iekļauto lēmumu pieņemt un apstiprināt veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu 2016. gadam.

Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] Prasītājiem un atbildētājiem (kā kopīpašniekiem) pieder dzīvokļa īpašumi nekustamajā īpašumā /adrese A/.

[1.2] 2016. gada 31. maijā /pers. B/ sagatavoja paziņojumu par īpašnieku aptauju, lūdzot sniegt savu balsojumu par lēmumu – pieņemt un apstiprināt Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu (par periodu no 2015. gada 1. marta līdz 2015. gada 27. decembrim).

Prasītājs/pers. D/, kas vienlaicīgi ir prasītājas /pers. A/ pārstāvis, 2016. gada 16. jūnijā balsoja "pret" ierosināto lēmumu, norādot, ka nepiekrīt strīdus nekustamā īpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskata par 2015. gadu un kopsavilkuma pieņemšanai un apstiprināšanai.

Ar 2015. gada 15. jūniju /pers. B/ dotais pilnvarojums un pārvaldīšanas uzdevums ir likumā noteiktajā kārtībā atsaukts, /pers. B/ pēc 2015. gada 15. jūnija nebija tiesīgs veikt pārvaldīšanas darbības attiecībā uz strīdus īpašuma kopīpašuma daļu. Strīdus īpašuma pārvaldīšanas darbības kopš 2015. gada 15. jūnija veic kopīpašnieku iecelts pārvaldnieks SIA "Hausmaster".

2016. gada 31. maija aptaujā ietvertie lēmumi nav tiesiski pamatoti.

[1.3] Tāpat 2016. gada 31. maijā /pers. B/ sastādīja paziņojumu par īpašnieku aptauju, lūdzot sniegt savu balsojumu par lēmumu – pieņemt un apstiprināt veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu par 2016. gadu.

/pers. D/ balsoja "pret" ierosināto lēmumu, jo saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15. pantu pārvaldnieka pienākums ir iepazīstināt dzīvojamās mājas īpašniekus ar pārvaldīšanas darba plānu, sniedzot pārskatu par veiktajiem pārvaldīšanas uzdevumiem.

Pretēji prasītāju iebildumiem 2016. gada 17. jūnijā pieņemts lēmums apstiprināt veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu 2016. gadam.

[1.4] Atbildētāji prettiesiski sadalīja, izveidoja un reģistrēja dzīvokļa īpašumus 2A, 2B, 2C un 2D, /adrese A/, minēto dzīvokļu izveidošana un reģistrēšana ir apstrīdēta likumā noteiktajā kārtībā, tāpēc balsojumā piedalījušo kopīpašnieku skaits ir neprecīzs, un balsojums nav likumīgs un atceļams.

[2] Atbildētāji snieguši rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst un uzskata to par nepamatotu un noraidāmu.

[2.1] Saskaņā ar Rīgas domes 2004. gada 21. decembra lēmumu Nr. 3801 tika uzsākta strīdus īpašuma privatizācija, kā rezultātā īpašums sadalīts 8 dzīvokļu īpašumos, tajā skaitā prasītāja /pers. A/ ieguva savā īpašumā 3 dzīvokļu īpašumus – neapdzīvojamās telpas Nr. 601., 602. un 603., savukārt atbildētājs /pers. B/ ieguva savā īpašumā 5 dzīvokļu īpašumus – dzīvokli Nr. 2, 2A, neapdzīvojamo telpu Nr. 604., 605., un 606., no kuriem dzīvoklis Nr. 2A, vēlāk tika atsavināts atbildētājai /pers. C/.

2014. gada 7. martā strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku sapulcē tika pieņemts vienbalsīgs lēmums un no 2014. gada 1. marta par strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās daļas pārvaldnieku iecelts viens no nekustamā īpašuma kopīpašniekiem – atbildētājs /pers. B/.

[2.2] Pēc strīdus īpašuma kopīpašuma domājamās daļas pārvaldības nodošanas /pers. B/ prasītāja /pers. A/, neinformējot kopīpašniekus, nelikumīgi sadalīja divus no sev piederošajiem nekustamajiem īpašumiem, izveidojot divus jaunus dzīvokļu īpašumus, no kuriem viens – neapdzīvojamā telpa, pamatojoties uz 2014. gada 12. novembra dāvinājuma līgumu, atsavināta prasītājam /pers. D/, iegūstot balsu vairākumu Dzīvokļa īpašuma likumā noteikto dzīvokļa īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanai.

Civillietā Nr. C30475115 apstrīdēts 2015. gada 19. maija dzīvokļu īpašnieku lēmums, arī SIA "Hausmaster" tiesības pārvaldīt strīdus nekustamo īpašumu.

[3] Prasītāji snieguši paskaidrojumus, norādot šādus argumentus.

[3.1] Civillietā Nr. C30490119 risināts starp pusēm pastāvošais strīds par dzīvokļa īpašuma un kopīpašuma sadales atzīšanu par nelikumīgu un

zemesgrāmatas ierakstu dzēšanu.

To, ka atbildētāji /pers. B/ un /pers. C/ ir prettiesiski izveidojuši dzīvokļu īpašumu nolūkā iegūt papildu balsis lēmumu pieņemšanā saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likumu, pierāda arī administratīvajās lietās pieņemtie tiesu nolēmumi: 1) Administratīvās apgabaltiesas 2018. gada 9. februāra spriedums lietā Nr. A420167316, ar kuru noraidīts /pers. B/ pieteikums par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2016. gada 8. februāra lēmumu Nr. DA-16-133-ap. Senāts ar 2020. gada 9. jūlija spriedumu lietā SKA-205/2020 minēto spriedumu atstāja negrozītu; 2) Administratīvās apgabaltiesas 2020. gada 15. septembra spriedums lietā Nr. A420285318, ar kuru noraidīts /pers. C/ pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu apstiprināta būvniecības iecere dzīvokļa Nr. 2A, strīdus īpašumā, vienkāršotajai atjaunošanai. Būvniecības iecere, kas ietverta apliecinājuma kartē, bija identiska iecerei, par kuru bija strīds lietā Nr. A420270816. Spriedums administratīvajā lietā Nr. A420285318 stājies spēkā 2020. gada 16. oktobrī.

[3.2] Lēmumi, kas ietverti 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos, pieņemti, kad nekustamā īpašuma pārvaldnieka amatā bija atbildētājs /pers. B/. /pers. B/ par pārvaldnieku tika iecelts ar dzīvokļu īpašnieku kopības 2014. gada 7. marta lēmumu.

Civillietā Nr. C33484914 /pers. B/ cēlis tiesā prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu. /pers. A/ apstrīd lēmumu, pamatojoties uz kuru /pers. B/ veica nekustamā īpašuma pārvaldīšanu, proti, dzīvokļu īpašnieku kopības 2014. gada 7. marta lēmumu Nr. 2, tāpēc svarīgs ir izskatīšanas rezultāts, jo, ja /pers. B/ nebija likumīgu pārvaldīšanas tiesību, dzīvokļu īpašnieki nevarēja apstiprināt ne dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu, ne arī obligāti veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi 2016. gadam.

[3.3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017. gada 29. maija spriedumu civillietā Nr. C30421116 atzīts par spēkā neesošu ar tā pieņemšanas brīdi dzīvokļu īpašnieku 2015. gada 24. novembra balsošanas (aptaujas) protokolā ietvertais lēmums Nr. 6, kas paredzēja apstiprināt strīdus īpašuma pārvaldīšanas līguma Nr. 11/2015 redakciju, uzdot /pers. B/ visu kopīpašnieku vārdā parakstīt līgumus ar SIA "/Nosaukums A/", kas attiecas uz strīdus īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbībām. Spriedums šajā daļā stājās spēkā 2017. gada 10. augustā.

Ņemot vērā, ka pārvaldīšanas līgums Nr. 11/2015, atbilstoši kam SIA "/Nosaukums A/" veica savas darbības, atzīts par spēkā neesošu ar tā pieņemšanas brīdi, uz lēmumu, kas ietverti 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos, SIA "/Nosaukums A/" nebija pilnvarojuma veikt kādas pārvaldīšanas darbības.

Brīdī, kad SIA "/Nosaukums A/" uzsāka veikt pārvaldīšanas darbības, /pers. B/, kurš pārvaldnieka amatā tās veica iepriekš, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktajā kārtībā nenodeva SIA "/Nosaukums A/" mājas lietu. Prasītājiem nav informācijas, vai /pers. B/, esot pārvaldnieka amatā, nodrošināja mājas lietas vešanu un vai tāda vispār pastāvēja.

[3.4] Lēmumos, kas ietverti 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos, tika norādīti videonovērošanas pakalpojumi un ar videonovērošanu saistīti pasākumi (ierīkošana, remonts). Prasītāji uzskata, ka šādas darbības nav uzskatāmas par obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām Pārvaldīšanas likuma izpratnē.

[4] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 13. jūnija spriedumu noraidīta /pers. A/ prasība pret /pers. B/, /pers. C/ un SIA "/Nosaukums A/" par dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. jūnija pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem; izbeigta tiesvedība /pers. D/ prasības daļā pret /pers. B/, /pers. C/ un SIA "/Nosaukums A/" par dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. jūnija pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem; no /pers. A/ par labu SIA "/Nosaukums A/" piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi 300 *euro*.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Pamatojoties Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018. gada 30. maija spriedumu civillietā Nr. C30475115, ar kuru atzīta par nelikumīgu /pers. A/ piederošā nekustamā īpašuma nedzīvojamās telpas Nr. 602 un 6720/91570 kopīpašuma domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala sadalīšana divos patstāvīgos dzīvokļu īpašumos, kas stājies spēkā 2018. gada 11. decembrī, /pers. D/ īpašuma tiesības uz nelikumīgas pārbūves rezultātā iegūtajām telpām, izbeigtas un tās pievienotas atpakaļ /pers. A/ piederošajām telpām.

Ievērojot minēto, /pers. D/ ir zaudējis nekustamā īpašuma /adrese A/, kopīpašnieka statusu, tāpēc viņam nav subjektīvu tiesību prasīt atzīt par spēkā neesošu dzīvokļu īpašnieku 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos dzīvokļa īpašnieku kopības lēmuma atcelšanu, jo apstrīdētie lēmumi viņa tiesības un likumiskās intereses vairs nevar ietekmēt. Tiesvedība /pers. D/prasības daļā ir izbeigta saskaņā ar Civilprocesa likuma 223. panta 2. punktu.

[4.2] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2018. gada 30. maija spriedumu civillietā Nr. C30475115, visi 2015. gada 19. maija strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi atzīti par spēkā neesošiem no to pieņemšanas brīža.

Civillietu tiesas kolēģija spriedumā atzinusi, ka nav pamatoti arī dzīvokļu īpašnieku kopības 2015. gada 23. aprīļa un 2015. gada 7. maija aptaujas veidā pieņemtie lēmumi, saskaņā ar kuriem dzīvojamās mājas /adrese A/, pārvaldīšanas uzdevums nodots pārvaldniekam SIA "Hausmaster". Kopš 2015. gada 15. novembra dzīvojamās mājas /adrese A/, pārvaldnieks ir SIA "/Nosaukums A/", un kaut arī SIA "/Nosaukums A/" pārvaldīšanas tiesības apstrīdētas citā tiesvedībā, tomēr tā faktiski ir veikusi un turpina veikt pārvaldīšanas darbības.

[4.3] Dzīvokļa īpašnieka pienākums piedalīties daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā un segt nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu proporcionāli sava dzīvokļa lielumam paredzēts Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantā.

Minētā likuma 5. panta pirmās daļas izpratnē dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums ir tās pārvaldīšanas nodrošināšana.

Savukārt atbilstoši Dzīvokļu īpašuma likuma 16. panta noteikumiem dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu. Apstrīdētais lēmums pieņemts ar balsu vairākumu, atbilstoši to dzīvokļu īpašumu skaitam, kāds pastāvēja uz lēmumu pieņemšanas brīdi saskaņā ar ierakstiem Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļā, t.i. 15 dzīvokļu īpašumiem.

[4.3.1] Prasītāja uzskata, ka no 2016. gada 31. maija aptaujas redzams, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. pantā ietverto obligātās pārvaldīšanas darbības nav veiktas, taču ievērojamas izmaksas veido pārvaldīšanas administratīvās izmaksas, no kā secināms, ka /pers. B/, būdams strīdus īpašuma pārvaldnieks, faktiski nav veicis nevienu Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta otrajā daļā norādītās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, bet kopīpašnieku naudas līdzekļus tērējis nepamatotām administratīvajām izmaksām, nepildot pārvaldīšanas uzdevumu.

Lietā nodibināts, ka ar 2014. gada 7. marta strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku sapulces vienbalsīgu lēmumu no 2014. gada 1. marta par strīdus īpašuma dzīvokļu īpašnieku kopīpašumā esošās daļas pārvaldnieku iecelts /pers. B/. Ņemot vērā Rīgas apgabaltiesas 2018. gada 30. maija spriedumā civillietā Nr. C30475115 konstatēto, ka dzīvokļu īpašnieku kopības 2015. gada 23. aprīļa un 2015. gada 7. maija aptaujas veidā pieņemtie lēmumi, saskaņā ar kuriem strīdus īpašuma pārvaldīšanas uzdevums nodots pārvaldniekam SIA "Hausmaster", nav pamatoti un, ka kopš 2015. gada 15. novembra strīdus īpašuma pārvaldnieks ir SIA "/Nosaukums A/", atzīts, ka līdz minētajam datumam /pers. B/ turpināja pildīt pārvaldnieka pienākumus.

[4.3.2] Par nepamatotiem atzīti prasītājas argumenti, ka pārskatā un kopsavilkumā norādītajām darbībām ir tikai apgalvojuma raksturs, pozīcijas nav saprotamas, pārvaldīšanas darbības nav veiktas un pārskatā norādīta nepatiesa informācija. Ar spēkā stājušos Vidzemes apgabaltiesas 2021. gada 15. marta spriedumu civillietā C33484914, izskatot /pers. B/ prasību pret /pers. A/ par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas piedziņu, nodibināts

/pers. A/ pienākumu maksāt /pers. B/ pārvaldīšanas maksu, izvērtējot rēķinos iekļauto pozīciju pamatotību.

[4.4] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14. panta pirmo daļu pārvaldniekam uzdotā pārvaldīšanas uzdevuma apjomu, tā izpildes noteikumus un kārtību nosaka pārvaldīšanas līgumā. Izdevumu iekļaušana, apstiprināšana un atskaites kārtība tiek veikta, ievērojot dzīvokļu īpašnieku kopības lemto. Ievērojot to, ka lietā netika nodibināts fakts, ka dzīvokļu īpašnieku kopība būtu pieņēmusi lēmumus par tāmju sastādīšanas un izdevumu apstiprināšanas kārtību, atzīts, ka pārvaldnieks bija tiesīgs šo kārtību brīvi izvēlēties.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15. panta noteikumi nosaka konkrētu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darba plāna un pārskata par pārvaldīšanas uzdevuma izpildi. Ņemot vērā, ka prasītāja nav slēgusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu un nav noteikta kārtība, kādā pārvaldnieks sniedz pārskatu dzīvokļu īpašniekiem, pārvaldnieks bija tiesīgs brīvi izvēlēties pārskata formu, konkrētajā gadījumā – atbilstoši Ministru Kabineta noteikumu Nr. 1014 pielikumos minētajām atskaites formām.

Pieņemot lēmumu par uzturēšanas darbu plāna un pārvaldīšanas maksājumu apstiprināšanu vai noraidīšanu, dzīvokļu īpašnieku kopība nevar atteikties no obligāto pārvaldīšanas darbību nodrošināšanas; no dzīvojamās mājas uzturēšanas darbu plānā ietverto dzīvojamās mājas remontu, atjaunošanas vai pārbūves darbu veikšanas, bet var pieņemt lēmumu par atšķirīgu plānojuma izmaksu noteikšanu, norādot priekšlikumu pārvaldīšanas darbības nodrošināšanai, vai pieņemt lēmumu par citu dzīvojamās mājas remonta atjaunošanas vai pārbūves finansējuma avotu un lēmumu par citu dzīvojamās mājas remontu, atjaunošanas vai pārbūves darbu veikšanas laiku un finansējuma sadalījumu par gadiem.

Nav konstatēts pamats apstrīdēto lēmumu atzīšanai par spēkā neesošiem, tāpēc prasība noraidīta.

[5] Par minēto spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu prasības noraidītajā daļā un daļā, ar kuru piedzīti ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Daļā, ar kuru izbeigta tiesvedība /pers. D/ prasībā, nav pārsūdzēts un tas stājies spēkā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Tiesai bija jāņem vērā, ka pārvaldīšanas līgums Nr. 11/2015, atbilstoši kam SIA "/Nosaukums A/" veica savas darbības, atzīts par spēkā neesošu ar tā pieņemšanas brīdi. Uz lēmumu, kas ietverti 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos, pieņemšanas brīdi SIA "/Nosaukums A/" nebija pilnvarojuma veikt kādas pārvaldīšanas darbības, tajā skaitā attiecībā uz ieņēmumu un izdevumu pārskata sagatavošanu un ieņēmumu un izdevumu tāmes nākamajam gadam sagatavošanu.

Turklāt brīdī, kad SIA "/Nosaukums A/" uzsāka veikt pārvaldīšanas darbības, /pers. B/, kurš pārvaldnieka amatā tās veica iepriekš, neizpildīja likuma prasības, nenododot SIA "/Nosaukums A/" mājas lietu.

Kā izriet no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 8. pantā prasībām, tikai mājas lietā eksistējošie dokumenti var apstiprināt vai neapstiprināt ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu pamatotību, un apstiprināt vai neapstiprināt veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu (tāmi) un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu par 2016. gadam.

[5.2] Tiesa, nevērtējot lietas dalībnieku argumentus un iesniegtos pierādījumus, nevarēja pareizi konstatēt būtiskos lietas apstākļus.

Ar 2015. gada 15. jūniju /pers. B/ dotais pilnvarojums un pārvaldīšanas uzdevums ir likumā noteiktajā kārtībā atsaukts, /pers. B/ pēc 2015. gada 15. jūnija nebija tiesīgs veikt pārvaldīšanas darbības attiecībā uz strīdus īpašuma kopīpašuma daļu, tāpēc tiesas secinājums par to, ka nav strīda, ka līdz 2015. gada 15. novembrim /pers. B/ turpināja pildīt pārvaldnieka pienākumus, ir nekorekts.

[5.3] Lēmumos, kas ietverti 2016. gada 17. jūnija balsošanas protokolos, tika norādīti videonovērošanas pakalpojumi un ar videonovērošanu saistīti pasākumi (ierīkošana, remonts). Šādas darbības nav uzskatāmas par obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izpratnē.

Nepamatots ir tiesas secinājums, ka pārvaldnieks bija tiesīgs brīvi izvēlēties pārskata formu (Ministru Kabineta noteikumu Nr. 1014 pielikumos minētajās atskaites formas), jo konkrētā forma kalpo nepārņemtajām dzīvojamām mājām pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu aprēķiniem.

Ievērojot minēto, apstrīdētie lēmumi neatbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumam.

[5.4] Prasītāja uzskata, ka advokāta izdevumu piedziņa 300 *euro* nav samērīga, ņemot vēra to, ka lieta nav apjomīga un nav sarežģīta, tāpēc tā bija jāsamazina saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta piekto daļu.

[6] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas un izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, 2022. gada 6. oktobrī lietas dalībniekiem nosūtīti tiesas paziņojumi par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā 2023. gada 28. februārī.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Atbilstoši Civilprocesa likuma 430. panta trešajai daļai fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka spriedums daļā par tiesvedības izbeigšanu /pers. D/ prasībā nav pārsūdzēts un tas stājies spēkā. Apelācijas instances tiesā atkārtoti izskatāma /pers. A/ prasība.

[9] Lietā nav strīda par to, ka 2016. gada 17. jūnijā sagatavots balsošanas (aptaujas) protokols, saskaņā ar kuru ar 8 balsīm "Par" un 7 balsīm "Pret" pieņemts lēmums pieņemt un apstiprināt Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktiskos ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu (no 2015. gada 1. marta līdz 2015. gada 27. decembrim), ko pierāda balsošanas protokols (*lietas 1. sējuma 60. – 61. lapa*).

Tāpat 2016. gada 17. jūnijā sagatavots balsošanas (aptaujas) protokols, saskaņā ar kuru ar 8 balsīm "Par" un 7 balsīm "Pret" pieņemts lēmums pieņemt un apstiprināt veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu par 2016. gadu (*lietas 1. sējuma 58. – 59. lapa*).

[10] Lietā pastāv strīds par to, vai dzīvokļu kopsapulces 2016. gada 17. jūnija lēmumi pieņemt un apstiprināt Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktiskos ieņēmumu un izdevumu pārskatu par 2015. gadu un veicamo dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas darbu plānoto ieņēmumu un izdevumu tāmi un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apjomu par 2016. gadam, pieņemti tiesiski.

[11] Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta pirmā daļa (likuma redakcijā uz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi) noteic, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta ceturto daļu, tiesa, pamatojoties uz dzīvokļa īpašnieka pieteikumu, var atzīt dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu par spēkā neesošu, ja lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar šā likuma noteikumiem.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10. panta pirmajai daļai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības dzīvojamās mājas īpašnieks var uzdot veikt pārvaldniekam. Uzdoto darbību izpildē pārvaldnieks attiecībās ar dzīvojamās mājas īpašnieku kļūst par pakalpojumu sniedzēju šā likuma izpratnē, izņemot gadījumus, kad tas saņēmis pilnvarojumu dzīvojamās mājas īpašnieka vārdā slēgt līgumu par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamā pakalpojuma nodrošināšanu.

[12] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt. Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai par to, ka apstrīdētie lēmumi atbilst Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumiem un atbildētāju darbības nav pretrunā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām, atkārtoti tos pašus argumentus nenorādot.

[12.1] Nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments par to, ka ar 2015. gada 15. jūniju /pers. B/ dotais pilnvarojums un pārvaldīšanas uzdevums ir atsauks.

[12.1.1] Pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentiem, atzīstot šo argumentu par nepamatotu (sprieduma 4.2 punkts), Civillietu tiesas kolēģijai nav arī pamata uzskatīt, ka līdz cita apsaimniekotāja – SIA "/Nosaukums A/" – iecelšanai, /pers. B/ kādā periodā būtu darbojies neuzdotās lietvedības apstākļos, jo ar Rīgas apgabaltiesas 2018. gada 30. maija spriedumu civillietā Nr. C30475115, kas stājies spēkā 2018. gada 11. decembrī pēc Senāta lēmuma par atteikšanos ierosināt kasācijas tiesvedību, ir atcelts 2015. gada 19. maija īpašnieku balsošanas protokols, ar kuru tika atsaukts pilnvarojums /pers. B/ un pārvaldīšana nodota SIA "Hausmaster". Ievērojot minēto ar spēkā stājušos spriedumu nodibināts, ka /pers. B/ bija tiesīgs veikt pārvaldīšanas darbības attiecībā uz strīdus īpašuma kopīpašuma daļu.

[12.1.2] Tiesas kolēģija atzīst, ka arī civillietā Nr. C33484914 /pers. B/ prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu un /pers. A/ pretprasībā pret /pers. B/ par rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem no to izrakstīšanas brīža nodibināts, ka par labu /pers. B/ piedzīta apsaimniekošanas maksa līdz 2015. gada 25. decembrim jeb datumam, kad apsaimniekošanu uzsāka SIA "/Nosaukums A/", kas pierāda, ka /pers. B/ darbojies Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktajā kārtībā, veicot pārvaldīšanas darbības strīdus īpašumā. Minētajā civillietā vērtēta pārvaldnieka pienākumu pildīšana, atzīstot, ka apsaimniekotājam bija pienākums veikt tikai obligātās pārvaldīšanas darbības un apsaimniekotājs ir tiesīgs pieprasīt tikai kopīpašnieku nolemto jeb pielīgto maksu par pārvaldīšanas darbību veikšanu, kurā ietilpst arī atlīdzība pārvaldniekam, par ko puses bija vienojušās (Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 2. punkts, 13. panta pirmā daļa).

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka ar spēkā stājušos spriedumu nodibināts, ka /pers. B/ pamatoti veicis pārvaldīšanas darbības.

[12.1.3] Izskatāmās lietas ietvaros nav vērtējams arguments par to, vai /pers. B/ noveda mājas lietu SIA "/Nosaukums A/", jo tas neietilpst prasības pamatā un priekšmetā.

[12.1.4] Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem par to, ka pretēji prasītājas apgalvojumam, ka balsojuma kopīpašnieku skaits ir neprecīzs, no apstrīdētajiem lēmumiem redzams, ka tie pieņemti ar balsu vairākumu atbilstoši to dzīvokļu īpašumu skaitam, kāds pastāvēja uz lēmumu pieņemšanas brīdi saskaņā ar ierakstiem Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļā, t.i. 15 dzīvokļu īpašumiem. Apelācijas sūdzībā nav norādīti argumenti par pirmās instances tiesas spriedumā izdarīto secinājumu, tāpēc apelācijas instances tiesai plašākus argumentus nav nepieciešams sniegt.

[12.1.5] Apstrīdētais kopīpašnieku 2015. gada 24. novembra lēmums (*lietas 1. sējuma 81.-93. lapa*), ar kuru par pārvaldnieku no 2015. gada 25. decembra iecelta SIA "/Nosaukums A/", ir atzīts par spēkā esošu ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019. gada 5. jūlija spriedumu (*lietas 2. sējuma 153.-170. lapa*) civillietā Nr. C30421116, kas pēc Senāta 2020. gada 21. aprīļa lēmuma par atteikšanos ierosināt kasācijas tiesvedību stājies spēkā, nodibinot, ka 2015. gada 24. novembra lēmums atbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumam, un Dzīvokļa īpašuma likuma 16. un 17. pantam, tāpēc tiesa atzīst, ka SIA "/Nosaukums A/" veica pārvaldīšanas darbības no 2015. gada 25. decembra.

[12.2] Apelācijas sūdzības autore kļūdaini ir norādījusi, ka pārvaldīšanas līgums Nr. 11/2015, atbilstoši kuram SIA "/Nosaukums A/" veica darbības atzīts par spēkā neesošu.

[12.2.1] Civillietā Nr. C30421116 risināts strīds starp šīm pašām pusēm par 2015. gada 24. novembra dzīvokļu īpašnieku balsošanas (aptaujas) protokola atzīšanu par spēkā neesošu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja kļūdaini interpretējusi tiesas atzinumu civillietā Nr. C30421116 attiecībā uz 2015. gada 24. novembra balsošanas protokolā ietverto lēmumu Nr. 6, ar kuru nolemts apstiprināt nekustamā īpašuma kopīpašumā esošo domājamo daļu pārvaldīšanas līgumu Nr. 11/2015 un uzdot /pers. B/ visu kopīpašnieku vārdā parakstīt līgumu ar sabiedrību, kas attiecas uz strīdus īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas darbībām.

[12.2.2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017. gada 29. maija spriedumu (*lietas 1. sējuma 140.-152. lapa*) par Dzīvokļu īpašuma likuma 16. panta otrās daļas 4. punktam neatbilstošu tiesa atzinusi /pers. B/ piešķirto pilnvarojumu pārvaldīšanas līgumu ar sabiedrību parakstīt visu kopīpašnieku vārdā. No minētā izriet, ka Dzīvokļu īpašuma likuma redakcijā līdz 2016. gada 31. decembrim par pilnvarojuma došanu bija jānobalso vismaz 2/3 no visiem dzīvokļu īpašumiem. Tādējādi tiesa atzinusi, ka /pers. B/ nebija tiesīgs parakstīt pārvaldīšanas līgumu Nr. 11/2015 prasītājas vārdā.

Savukārt 2015. gada 24. novembra balsošanas protokolā ietverto lēmumu Nr. 5, ar kuru par dzīvojamās mājas pārvaldnieku noteikta sabiedrība, ne pirmās, ne apelācijas instances tiesa ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019. gada 5. jūlija spriedumu, kas stājies spēkā 2020. gada 21. aprīlī pēc Senāta lēmuma par atteikšanos ierosināt kasācijas tiesvedību, civillietas Nr. C30421116 ietvaros par spēkā neesošu nav atzinusi.

[2.3] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzības arguments par to, ka pārvaldīšanas līgums Nr. 11/2015 atzīts par spēkā ar neesošu ar tā pieņemšanas brīdi, ir nepamatots.

[13] Pārvaldnieka kompetenci, uzdotā pārvaldīšanas uzdevuma apjomu, tā izpildes noteikumus un kārtību saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14. pantu, noteic pārvaldīšanas līgums. Secināms, ka gadījumā, ja par dzīvojamo māju ir noslēgts pārvaldīšanas līgums, dzīvokļu īpašnieki paši lemj par ikgadējo tāmju sastādīšanas un atskaitīšanās kārtību, ka arī iekļauto izdevumu apjomu.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15. panta noteikumi nosaka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darba plāna un pārskata par pārvaldīšanas uzdevuma izpildi.

Prasītāja nav noslēgusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu, kurā būtu noteikta kārtība, kādā pārvaldnieks sniedz pārskatu dzīvokļu īpašniekiem, par ko lietā strīds nepastāv. Savukārt neviena no minētajām Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām nenoteic konkrētu formu, kādai ir jāatbilst pārvaldīšanas darba plānam un pārskatam par pārvaldīšanas uzdevumu izpildi. Tādējādi pirmās instances pamatoti atzinusi, ka pārvaldnieks bija tiesīgs brīvi izvēlēties pārskata formu, tostarp arī Ministru kabineta noteikumiem Nr. 1014 pievienoto atskaites formu.

Ievērojot minēto, par nepamatotu apelācijas instances tiesa atzīst apelācijas sūdzības argumentu, ka minētā forma attiecināma uz nepārņemtajām dzīvojamajām mājām. Civillietu tiesas kolēģija vērš uzmanību tam, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums neaizliedz piemērot šādu formu.

Ņemot vērā, ka 2016. gada 17. jūnija sapulcē dzīvokļu īpašnieki ar balsu vairākumu apstiprināja pārvaldnieka iesniegto dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskatu 2015. gadam, tāmes un dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumu 2016. gadam, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nevar gūt apmierinājumu.

[14] Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums noteic, ka pārvaldnieks ir fiziska vai juridiska persona, kas uz pārvaldīšanas līguma pamata veic dzīvojamās mājas īpašnieka uzdotās pārvaldīšanas darbības. Likumā nav noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku tiesības nodibināt sabiedrību dzīvojamās mājas pārvaldīšanai būtu jebkādā veidā ierobežotas, kā arī sabiedrības nodibināšana neatņem dzīvokļu īpašnieku balsstiesības kopsapulcē.

Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 5. panta noteikumi uzliek par pienākumu dzīvokļu īpašniekiem nodrošināt dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, nosakot, ka ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītie lēmumi dzīvokļu īpašnieku mājā tiek pieņemti Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā.

Lēmumus, kas attiecas uz obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanu kopīpašumā esošā dzīvojamā mājā – pārvaldīšanas uzdevuma uzdošanu, tā atsaukšanu, mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu līgumu slēgšanas noteikumiem, kā arī kārtību, kādā nosakāmi un maksājami obligātie izdevumi un atlīdzība par pārvaldīšanu – pieņem, ievērojot Dzīvokļa īpašuma likuma noteikumus par dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanu, un tie ir saistoši ikvienam dzīvojamās mājas kopīpašniekam.

Ņemot vērā, ka dzīvojamās mājas pārvaldnieks tiek izvēlēts ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, dzīvokļa īpašnieka tiesības izvēlēties sev piederošā nekustamā īpašuma pārvaldīšanu ir aprobežotas, tas ir, prasītājas kā kopīpašnieces rīcība ir aprobežota ar likumu un dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājai kā fiziskai personai ir tiesības brīvi slēgt jebkādus ar likumu atļautus tiesiskus darījumus, taču tas neatbrīvo prasītāju no pienākuma veikt apsaimniekošanas izdevumu samaksu sabiedrībai, kas ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu iecelta par dzīvojamās mājas pārvaldnieku.

[15] Nav strīda par to, ka tiesas uzdevums, izšķirot ikvienu strīdu, ir detalizēti izvērtēt, vai prasītāja norādītie apstākļi, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, guvuši apstiprinājumu, tāpat nav strīda, ka lietas izskatīšanās svarīgs ir tās rezultāts – taisnīgs spriedums, tomēr apelācijas sūdzības autore, atklājot tiesību normu saturu par pierādījumu novērtēšanu, tiesību aizsardzību un taisnīgas spriešanas pienākumu, nerada pamatu tam, lai atzītu, ka prasība varētu būt apmierināma. Ar tiesību atziņu atsaucēm apelācijas sūdzība nav atzīstama par pamatotāku.

[16] Dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. maija lēmuma pieņemšanas procedūras neatbilstību Dzīvokļa īpašuma likuma 16. pantam Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē.

[17] Ņemot vērā lietā radušos tiesāšanās izdevumus, Civillietu tiesas kolēģijai jāizvērtē jautājums par šo izdevumu piedziņu.

[17.1] Civilprocesa likuma 41. pants imperatīvi noteic tiesas pienākumu spriest par pušu samaksāto tiesas izdevumu atlīdzināšanu.

Ievērojot to, ka prasība noraidīta, prasītājās samaksātie tiesas izdevumi nav piedzenami no atbildētājiem.

[17.2] Tiesai radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu 44,27 *euro* (*lietas 1. sējuma 2. lapa un 2. sējuma 1. lapa*). Ievērojot to, ka prasītājs, iesniedzot prasību samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,53 (*lietas 1. sējuma 26. lapa*), nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 31,74 *euro*, kas valsts ienākumos piedzenami no prasītājas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu.

[17.3] Atbildētājai SIA "/Nosaukums A/" lietā ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi par zvērinātas advokātes palīdzību lietā 300 *euro*, ko pierāda 2021. gada 7. decembra rēķins Nr. 07122021/31 (*lietas 2. sējuma 190. lapa*).

Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "d" apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka zvērināta advokāte Regīna Keiša pirmās instances tiesā aktīvi piedalījusies lietas izskatīšanā, sniedzot paskaidrojumus, piedalījusies tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesa ņem vērā judikatūrā pausto atziņu lietā Nr. SKC-974/2020, ka tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta piektajai daļai lemj par nepieciešamību noteikt mazāku apmēru, kādā atlīdzināmi izdevumi advokāta palīdzības samaksai, pēc lietas dalībnieka iniciatīvas.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka minētais izdevumu apmērs būtu samazināms, jo lieta nav apjomīga un sarežģīta. Pirmās instances tiesā lietai bija divi sējumi, tomēr tas nerada pamatu atzinumam, ka lieta nav apjomīga un sarežģīta. Izskatāmās lietas ietvaros jāņem vērā civillietas, kas notiek starp tām pašām pusēm par dažādiem strīdiem, tajā skaitā parāda piedziņu, īpašumu sadales atzīšanu par nelikumīgu, sapulces protokolu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Šādos apstākļos, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir piedzenami to maksimālajā apjomā 300 *euro*, kas ir samērīgi ar zvērinātas advokātes dalību lietas izskatīšanā, un nepārsniedz Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "d" apakšpunktā noteikto maksimālo apmēru.

[18] Pamatojoties uz minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietā iesniegtos pierādījumus novērtējusi vispusīgi un objektīvi. Tiesas secinājumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, pirmās instances tiesa pieņēmusi pamatotu spriedumu prasību noraidot.

[19] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433., 434. panta, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/, /pers. C/ un SIA "/Nosaukums A/" par dzīvokļu īpašnieku kopības 2016. gada 17. jūnijā pieņemto lēmumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Piedzīt no /pers. A/, /personas kods/, par labu SIA "/Nosaukums A/", /reģistrācijas numurs/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 300 *euro* (trīs simti *euro*).

Piedzītā summa iemaksājama SIA "/Nosaukums A/", /reģistrācijas numurs/, /konta numurs/ Luminor Bank AS.

Piedzīt no /pers. A/, /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 31,74 *euro* (trīsdesmit viens *euro* un 74 centi), kas iemaksājama kontā: saņēmējs Tiesu administrācija, konta Nr. LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka Valsts kase, iemaksas mērķis – 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā, Vārds, uzvārds, personas kods.

Noteikt SIA "/Nosaukums A/", /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, /personas kods/, likumiskos 6% gadā no piedzītās summas, kas nav samaksāta sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā.

Noteikt, ka spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentam 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesnese L.Gavare

Tiesnese	I.Celmiņa
Tiesnese	I.Strelča